

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **T. G.**,
skazanego za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności
orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt V K
(...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 26 sierpnia
2020 r., sygn. akt IV Ka (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt V K (...), Sąd Rejonowy w S. uznał T. G. za winnego popełnienia dwóch czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., za które przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę, wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w S. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności. Obrońca wskazał, że „w przedmiotowej sprawie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo wykonania jej w znacznej części jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji przez Sąd Najwyższy, co w niniejszym

przypadku byłoby oczywiście niesprawiedliwe, tym bardziej że T.G. pozostaje już w izolacji więziennej. Treść i waga podniesionych w kasacji zarzutów przekonuje zaś, że orzeczenie Sądu Okręgowego w S. winno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego, a w konsekwencji, że nie może stanowić podstawy do odbywania kary.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S., wniesionej przez obrońcę skazanego T. G.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.